

Сговорното село.

(Народна приказка).

Въ никое село сговоръ нѣмало! Ако мжеть били сговорни, то женитѣ се карали. Ако и тѣ били сговорни, — кметътъ и кръчмарътъ се карали. Ако и тѣ били сговорни, — поляктътъ и говедарътъ се карали. Ако и тѣ били сговорни, — псетата се лаяли . . . Въ никое село сговоръ нѣмало!

Въ никое село сговоръ нѣмало, само въ село Пухъ-Чуваль сговоръ имало. Тамъ всички били мирни, като Божикравици, сговорни като мравки на работа, като жаби на пѣсень.

Дяволътъ завидѣлъ и намислилъ да скара пухчувалци.

Той се прѣсторилъ на яйчаръ и трѣгналъ съ едно куцо магаре отъ село на село да купува яйца. Прѣзъ което село и да минавалъ, за яйцето по грошъ плащаль. Прочулъ се прѣзъ деветъ села въ десето. Дошелъ най-послѣ въ селото Пухъ-Чуваль и завикалъ:

— Яйца купувамъ, яйцааа! За яйцето грошъ давамъ!

Сѣдналъ той на селския мегданъ, кръстатомъ и отъ сѣкждѣ задохаждали жени и мжже да му продаватъ яйца: женитѣ ги донасали у скутове, мжжетѣ у капи. Яйчарътъ взималъ яйцата, броилъ ги и ги трупалъ на единъ голѣмъ купъ. Щомъ прибралъ всички яйца изъ селото, той развързалъ голѣмата си кисия и захваналъ да плаща: на мжжетѣ по грошъ за яйцето, а на женитѣ по триесетъ пари.